

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 martie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		Protocolul de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră 9-15	
56.	— Lege pentru ratificarea Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989, și acceptarea Protocolului de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998.....	81.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989, și acceptarea Protocolului de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998
	1		16
Convenția europeană privind televiziunea transfrontieră ...	2-9		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989, și acceptarea Protocolului de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Convenția europeană privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989.

Art. 2. — România acceptă Protocolul de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 10 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 13 februarie 2003.
Nr. 56.

CONVENȚIA EUROPEANĂ privind televiziunea transfrontieră*)

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte state părți la Convenția culturală europeană, semnatare ale prezentei convenții,

considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi în scopul salvării și promovării idealurilor și principiilor ce reprezintă patrimoniul lor comun,

considerând că demnitatea și valoarea egală a fiecărei ființe umane constituie elemente fundamentale ale acestor principii,

considerând că libertatea de expresie și de informare, așa cum este garantată de art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constituie unul dintre principiile esențiale ale unei societăți democratice și una dintre condițiile de bază pentru dezvoltarea sa și a fiecărei ființe umane,

reafirmând atașamentul lor la principiile privind libera circulație a informației și a ideilor și independența radiodifuzorilor, care constituie o bază indispensabilă a politicii lor în materie de radiodifuziune,

afirmând importanța radiodifuziunii pentru dezvoltarea culturii și pentru libera formare a opiniilor în condiții ce permit salvarea pluralismului și a egalității șanselor pentru toate grupurile și partidele politice democratice,

convinse că dezvoltarea continuă a tehnologiei informației și a comunicării trebuie să servească promovării dreptului de a exprima, de a căuta, de a primi și de a comunica informații și idei, indiferent de granițe și oricare ar fi sursa lor,

din dorința de a oferi publicului o mai mare posibilitate de alegere a serviciilor de programe, care să permită valorificarea patrimoniului și dezvoltarea creației audiovizuale în Europa, și fiind decise să atingă acest obiectiv cultural prin eforturi dedicate creșterii producției și a circulației programelor de înaltă calitate, răspunzând astfel așteptării publicului în domeniile politic, educațional și cultural,

recunoscând necesitatea de a se consolida cadrul general al reglementărilor comune,

ținând cont de Rezoluția nr. 2 și de Declarația primei Conferințe ministeriale europene asupra politicilor de comunicații de masă,

din dorința de a dezvolta principiile recunoscute în recomandările existente ale Consiliului Europei privind principiile legate de publicitatea realizată prin televiziune, de egalitatea dintre femei și bărbați în cadrul mijloacelor de comunicare în masă, de utilizarea capacității de satelit pentru televiziunea și radiodifuziunea sonoră și de promovarea producției audiovizuale în Europa,

au convenit asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Obiect și scop

Prezenta convenție privește serviciile de programe care sunt încorporate în transmisii. Scopul său este de a facilita transmiterea transfrontieră și retransmiterea serviciilor de programe de televiziune între părți.

ARTICOLUL 2

Expresii utilizate

În sensul prezentei convenții, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *transmitere* desemnează emiterea inițială prin emițător terestru, prin cablu sau prin orice tip de satelit, în formă codificată sau nu, a serviciilor de programe de televiziune destinate a fi recepționate de public în general. Nu sunt

incluse serviciile de comunicare care funcționează pe bază de apel individual;

b) *retransmitere* desemnează captarea și transmiterea simultană, indiferent de mijloacele tehnice utilizate, integral și fără nici o modificare, a serviciilor de programe de televiziune sau a unor părți importante din aceste servicii, transmise de către radiodifuzori și destinate recepției de către public în general;

c) *radiodifuzor* desemnează persoana fizică sau juridică ce compune servicii de programe de televiziune destinate a fi recepționate de către public în general și care le transmite direct sau prin intermediul unui terț, în integralitatea lor și fără nici o modificare;

d) *serviciu de programe* desemnează ansamblul elementelor unui serviciu dat, furnizat de un radiodifuzor, în sensul paragrafului precedent;

e) *opere audiovizuale europene* desemnează operele de creație a căror producție sau coproducție este controlată de persoane fizice ori juridice europene;

*) Traducere.

f) *publicitate* desemnează orice anunț public efectuat în scopul de a stimula vânzarea, cumpărarea sau închirierea unui produs ori a unui serviciu, de a promova o cauză sau o idee ori de a produce orice alt efect dorit de către cel ce face anunțul, pentru care acestuia i-a fost cedat un timp de transmisie contra unei remunerații sau în schimbul altor beneficii similare;

g) *sponsorizare* desemnează participarea unei persoane fizice sau juridice, care nu este angajată în activități de radiodifuzare ori de producție a operelor audiovizuale, la finanțarea directă sau indirectă a unei emisiuni, în scopul de a-și promova numele, marca ori imaginea.

ARTICOLUL 3

Domeniul de aplicare

Prezenta convenție se va aplica oricărui serviciu de programe care este transmis sau retransmis de către organisme ori prin mijloace tehnice aflate în jurisdicția uneia dintre părți, prin cablu, prin emițător terestru sau prin satelit și care poate fi recepționat, direct ori indirect, în una sau în mai multe alte părți.

ARTICOLUL 4

Libertatea de recepție și de retransmisie

Părțile vor asigura libertatea de expresie și de informare conform art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Părțile vor garanta libertatea de recepție și nu se vor opune retransmiterii pe teritoriul lor a serviciilor de programe care se conformează dispozițiilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 5

Angajamentele părților transmițătoare

1. Fiecare parte transmițătoare se va asigura, prin mijloace corespunzătoare și prin instanțele sale competente, ca toate serviciile de programe transmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția sa, în sensul art. 3, să fie conforme dispozițiilor prezentei convenții.

2. În sensul prezentei convenții este considerată *parte transmițătoare*:

a) în cazul transmisiilor terestre, partea de pe teritoriul căreia se efectuează emisia primară;

b) în cazul transmisiilor prin satelit:

(i) partea pe teritoriul căreia se află originea legăturii ascendente la satelit;

(ii) partea care acordă dreptul de a utiliza frecvența sau capacitatea de satelit, atunci când legătura ascendentă este situată într-un stat care nu este parte la prezenta convenție;

(iii) partea pe teritoriul căreia se află sediul radiodifuzorului, dacă responsabilitatea nu este stabilită conform alin. (i) și (ii).

3. Dacă serviciile de programe transmise de pe teritoriile unor state ce nu sunt parte la convenție sunt retransmise de organisme sau prin mijloace tehnice aflate sub

jurisdicția unei părți, în sensul art. 3, această parte, în calitate de parte transmițătoare, va asigura prin mijloace corespunzătoare și prin instanțele sale competente conformitatea acestor servicii cu dispozițiile prezentei convenții.

ARTICOLUL 6

Transparența

1. Responsabilitățile radiodifuzorului vor fi specificate într-un mod clar și suficient în autorizația eliberată de autoritatea competentă a fiecărei părți, în contractul încheiat cu aceasta sau prin orice altă măsură juridică.

2. Informațiile privind radiodifuzorul vor fi furnizate la cerere de către autoritatea competentă a părții transmițătoare. Astfel de informații vor cuprinde cel puțin numele sau denumirea, sediul și statutul juridic ale radiodifuzorului, numele reprezentantului său legal, structura capitalului, natura, obiectul și modul de finanțare a serviciului de programe pe care radiodifuzorul îl furnizează sau intenționează să îl furnizeze.

CAPITOLUL II

Dispoziții cu privire la programare

ARTICOLUL 7

Responsabilitățile radiodifuzorului

1. Toate elementele serviciilor de programe, prin prezentarea și conținutul lor, trebuie să respecte demnitatea și drepturile fundamentale ale oricărei persoane. În special, ele nu trebuie:

a) să fie contrare bunelor moravuri și, mai ales, să conțină pornografie;

b) să evidențieze violența sau să fie susceptibile de incitare la ură rasială.

2. Elementele serviciilor de programe care sunt susceptibile de a aduce prejudicii dezvoltării fizice, psihice și morale a copiilor sau adolescenților nu trebuie să fie transmise atunci când, datorită orei de transmisie și de recepție, aceștia din urmă sunt susceptibili să le privească.

3. Radiodifuzorul se va asigura că jurnalele televizate prezintă în mod corect faptele și evenimentele și favorizează libera formare a opiniilor.

ARTICOLUL 8

Dreptul la replică

1. Fiecare parte transmițătoare se va asigura că orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitatea ori locul său de reședință, are posibilitatea să își exercite dreptul la replică sau poate avea acces la un recurs juridic ori administrativ comparabil în ceea ce privește emisiunile transmise sau retransmise de către organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția sa, în sensul art. 3. Aceasta se va asigura, în special, că termenele și celelalte modalități prevăzute pentru exercitarea dreptului la replică sunt rezonabile pentru a permite exercitarea efectivă a acestui drept. Exercițarea efectivă a acestui drept sau a altor remedii juridice ori administrative comparabile

trebuie să fie asigurată atât din punct de vedere al termenelor, cât și al modalităților de aplicare.

2. În acest scop numele radiodifuzorului responsabil pentru serviciul de programe trebuie să poată fi identificat la intervale regulate prin orice mijloace corespunzătoare.

ARTICOLUL 9

Accesul publicului la evenimente majore

Fiecare parte va examina măsurile juridice menite să evite ca dreptul publicului la informare să fie afectat din pricina exercitării de către un radiodifuzor a drepturilor exclusive pentru transmisia sau retransmisia, în sensul art. 3, a unui eveniment de mare interes pentru public și care poate avea drept consecință privarea unei părți substanțiale a publicului, în una sau mai multe părți, de posibilitatea de a urmări acest eveniment la televizor.

ARTICOLUL 10

Obiective culturale

1. Fiecare parte transmițătoare se va asigura, în măsura posibilului și prin mijloace adecvate, că radiodifuzorii vor rezerva operelor europene o proporție majoritară din timpul de transmisie, excluzându-se timpul consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității sau serviciilor de teletext. Această proporție, ținând cont de responsabilitatea radiodifuzorului față de publicul său în materie de informație, educație, cultură și divertisment, trebuie obținută progresiv, pe baza unor criterii corespunzătoare.

2. În cazul unui dezacord între o parte receptoare și o parte transmițătoare asupra aplicării paragrafului precedent se poate face apel, la cererea unei singure părți, la Comitetul permanent, pentru a formula un aviz consultativ cu privire la acest subiect. Un astfel de dezacord nu poate fi supus procedurii de arbitraj prevăzute de art. 26.

3. Părțile se angajează să identifice împreună instrumentele și procedeele cele mai adecvate pentru a susține, fără discriminare între radiodifuzori, activitatea și dezvoltarea producției europene, mai cu seamă în părțile cu o slabă capacitate de producție audiovizuală sau cu o arie lingvistică restrânsă.

4. În spiritul cooperării și asistenței reciproce, caracteristic prezentei convenții, părțile se vor strădui să evite ca serviciile de programe transmise sau retransmise de organisme ori cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția lor, în sensul art. 3, să pună în pericol pluralismul presei scrise și dezvoltarea industriei cinematografice. În acest scop nici o transmisie a unei opere cinematografice de către aceste servicii nu trebuie să aibă loc înainte de 2 ani de la începerea exploatarei acestei opere în sălile de cinema, cu excepția unui acord contrar între deținătorii de drepturi și radiodifuzor; în cazul operelor cinematografice realizate în coproducție cu radiodifuzorul, acest termen va fi de un an.

CAPITOLUL III

Publicitatea

ARTICOLUL 11

Norme generale

1. Orice publicitate trebuie să fie corectă și onestă.
2. Publicitatea nu trebuie să fie înșelătoare sau să afecteze interesele consumatorilor.
3. Publicitatea destinată copiilor sau care folosește copii trebuie să evite să aducă prejudicii intereselor acestora și să țină cont de sensibilitatea lor deosebită.
4. Cel care face anunțul nu trebuie să exercite nici o influență editorială asupra conținutului emisiunilor.

ARTICOLUL 12

Durata

1. Timpul de transmisie consacrat publicității nu trebuie să depășească 15% din timpul zilnic de transmisie. Totuși, acest procent poate ajunge la 20% dacă cuprinde forme de publicitate cum ar fi ofertele făcute direct publicului în vederea fie a vânzării, cumpărării sau închirierii de produse, fie a furnizării de servicii, cu condiția ca volumul spoturilor publicitare să nu depășească 15%.
2. Timpul de transmisie consacrat spoturilor publicitare în interiorul unei perioade date de o oră nu poate depăși 20%.
3. Formele de publicitate, precum ofertele făcute direct publicului fie pentru a vinde, cumpăra sau închiria produse, fie pentru a furniza servicii, nu trebuie să depășească o oră pe zi.

ARTICOLUL 13

Forma și prezentarea

1. Publicitatea trebuie să fie în mod clar identificabilă ca atare și separată clar de alte elemente ale serviciului de programe prin mijloace optice sau acustice. În principiu, ea trebuie să fie transmisă grupat.
2. Publicitatea subliminală este interzisă.
3. Publicitatea mascată este interzisă și, în special, prezentarea de produse sau servicii în cadrul emisiunilor, atunci când aceasta este făcută în scop publicitar.
4. Publicitatea nu trebuie să facă apel, nici vizual și nici verbal, la persoanele care prezintă în mod obișnuit jurnalele televizate și emisiunile de actualități.

ARTICOLUL 14

Inserarea publicității

1. Publicitatea trebuie inserată între emisiuni. Sub rezerva condițiilor stabilite în paragrafele 2—5, publicitatea poate, de asemenea, să fie inserată în cadrul emisiunilor, cu condiția ca ea să nu afecteze integritatea și valoarea emisiunilor și în așa fel încât să nu prejudicieze drepturile titularilor de drepturi.
2. În emisiunile compuse din părți autonome sau în emisiunile sportive și în evenimentele și spectacolele cu structură similară ce includ pauze, publicitatea nu poate fi inserată decât între părțile autonome sau în pauze.

3. Transmiterea operelor audiovizuale, cum sunt lungmetrajele cinematografice și filmele concepute pentru televiziune (cu excepția serialelor, foiletoanelor, emisiunilor de divertisment și documentarelor), care au o durată mai mare de 45 de minute, poate fi întreruptă o singură dată la fiecare perioadă completă de 45 de minute. O altă întrerupere este autorizată dacă durata lor totală este cu cel puțin 20 de minute mai mare decât două sau mai multe perioade complete de 45 de minute.

4. Dacă emisiunile, altele decât cele la care se referă paragraful 2, sunt întrerupte de publicitate, o perioadă de cel puțin 20 de minute trebuie să se scurgă între fiecare întrerupere succesivă din interiorul emisiunilor.

5. Publicitatea nu poate fi inserată în difuzările de servicii religioase. Jurnaltele televizate, emisiunile de actualități, documentarele, emisiunile religioase și emisiunile pentru copii, a căror durată este sub 30 de minute, nu pot fi întrerupte de publicitate. Dacă acestea au o durată de cel puțin 30 de minute, se aplică dispozițiile paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 15

Publicitatea pentru anumite produse

1. Publicitatea pentru produsele din tutun este interzisă.
2. Publicitatea pentru băuturile alcoolizate de orice fel este supusă următoarelor reguli:

a) nu trebuie să se adreseze în special minorilor; nici o persoană care poate fi considerată ca fiind minoră nu trebuie să fie asociată unei publicități pentru consumul de băuturi alcoolizate;

b) nu trebuie să asocieze consumul de alcool cu performanțele fizice sau cu conducerea automobilului;

c) nu trebuie să sugereze că băuturile alcoolizate sunt dotate cu proprietăți terapeutice sau că au un efect stimulant, sedativ ori că pot rezolva probleme personale;

d) nu trebuie să încurajeze consumul exagerat de băuturi alcoolizate sau să confere o imagine negativă a abstenenței ori a sobrietății;

e) nu trebuie să sublinieze în mod nejustificat conținutul în alcool al băuturilor.

3. Publicitatea pentru medicamente și tratamente medicale, care sunt disponibile numai pe bază de rețetă medicală în partea transmițătoare, este interzisă.

4. Publicitatea pentru celelalte medicamente și tratamente medicale trebuie să fie clar identificabilă ca atare, să fie corectă, veridică și controlabilă și să se conformeze cerințelor privind absența de efecte periculoase pentru individ.

ARTICOLUL 16

Publicitatea care se adresează în mod specific unei singure părți

1. Pentru a se evita perturbarea concurenței și punerea în pericol a sistemului de televiziune al unei părți, mesajele publicitare îndreptate în mod expres și frecvent spre audiența unei singure părți, alta decât partea

transmițătoare, nu trebuie să încalce regulile cu privire la publicitatea televizată din acea parte.

2. Dispozițiile paragrafului precedent nu se aplică atunci când:

a) regulile vizate stabilesc o discriminare între mesajele publicitare transmise de organisme sau cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția acestei părți și mesajele publicitare transmise de organisme ori cu ajutorul mijloacelor tehnice aflate sub jurisdicția unei alte părți; sau

b) părțile implicate au încheiat acorduri bi- sau multilaterale în acest domeniu.

CAPITOLUL IV

Sponsorizarea

ARTICOLUL 17

Norme generale

1. Când o emisiune sau o serie de emisiuni este sponsorizată în întregime ori parțial, acest lucru trebuie să poată fi clar identificat ca atare și în mod corespunzător, în cadrul genericului de la începutul și/sau de la sfârșitul emisiunii.

2. Conținutul și programarea unei emisiuni sponsorizate nu pot în nici un caz să fie influențate de către sponsor într-o manieră care să aducă atingere responsabilității și independenței editoriale a radiodifuzorului față de propriile emisiuni.

3. Emisiunile sponsorizate nu trebuie să incite la vânzarea, cumpărarea sau închirierea produselor ori serviciilor sponsorului sau ale unui terț, în special prin referiri specifice promoționale la aceste produse ori servicii, făcute în timpul acestor emisiuni.

ARTICOLUL 18

Sponsorizări interzise

1. Emisiunile nu pot fi sponsorizate de către persoane fizice ori juridice care au ca obiect principal de activitate fabricarea sau vânzarea de produse ori furnizarea de servicii a căror publicitate este interzisă în conformitate cu art. 15.

2. Sponsorizarea jurnalelor televizate și a emisiunilor de actualități este interzisă.

CAPITOLUL V

Asistența reciprocă

ARTICOLUL 19

Cooperarea dintre părți

1. Părțile se angajează să își acorde reciproc asistență pentru aplicarea prezentei convenții.

2. În acest scop:

a) fiecare stat contractant desemnează una sau mai multe autorități ale căror nume și adrese le comunică secretarului general al Consiliului Europei, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

b) fiecare stat contractant care a desemnat mai multe autorități va indica în comunicarea la care se referă lit. a) competența fiecăreia dintre aceste autorități.

3. O autoritate desemnată de o parte:

a) va furniza informațiile prevăzute la art. 6 paragraful 2;

b) va furniza, la cererea unei autorități desemnate de o altă parte, informații privind dreptul și practicile interne în domeniile acoperite de prezenta convenție;

c) va coopera cu autoritățile desemnate de alte părți, de fiecare dată când se va considera necesar și, mai cu seamă, atunci când această cooperare ar putea întări eficiența măsurilor luate pentru aplicarea prezentei convenții;

d) va examina orice dificultate apărută în aplicarea prezentei convenții, care îi va fi notificată de o autoritate desemnată de către o altă parte.

CAPITOLUL VI

Comitetul permanent

ARTICOLUL 20

Comitetul permanent

1. În aplicarea scopurilor prezentei convenții se constituie un comitet permanent.

2. Orice parte poate fi reprezentată în cadrul Comitetului permanent prin unul sau mai mulți delegați. Fiecare delegație dispune de un vot. În domeniile ce țin de competențele sale Comunitatea Economică Europeană își exercită dreptul de vot cu un număr de voturi egal cu numărul statelor sale membre care sunt părți la prezenta convenție; Comunitatea Economică Europeană nu își exercită dreptul său de vot în cazul în care statele membre în cauză și-l exercită pe al lor și viceversa.

3. Fiecare stat vizat la art. 29 paragraful 1, care nu este parte la prezenta convenție, poate fi reprezentat în Comitetul permanent printr-un observator.

4. Comitetul permanent poate recurge la experți pentru a-și îndeplini misiunea. El poate, din proprie inițiativă sau la cererea unui organism interesat, să invite orice organism național sau internațional, guvernamental ori neguvernamental, calificat din punct de vedere tehnic în domeniile vizate de prezenta convenție, să fie reprezentat printr-un observator la o întreagă reuniune sau la o parte din aceasta. Decizia de a invita astfel de experți sau organisme este luată cu o majoritate de trei pătrimi din numărul membrilor Comitetului permanent.

5. Comitetul permanent este convocat de secretarul general al Consiliului Europei. El își va ține prima reuniune la 6 luni după data intrării în vigoare a prezentei convenții. Comitetul permanent se reunește, în continuare, atunci când o treime din numărul părților sau Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei formulează această cerere, la inițiativa secretarului general al Consiliului Europei, conform dispozițiilor art. 23 paragraful 2, sau la cererea uneia sau mai multor părți, conform dispozițiilor art. 21 lit. c) și art. 25 paragraful 2.

6. Cvorumul necesar pentru a se ține o reuniune a Comitetului permanent este constituit de majoritatea părților.

7. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 4 și ale art. 23 paragraful 3, deciziile Comitetului permanent sunt luate cu o majoritate de trei pătrimi din numărul membrilor prezenți.

8. Sub rezerva dispozițiilor prezentei convenții, Comitetul permanent își stabilește regulamentul interior.

ARTICOLUL 21

Funcțiile Comitetului permanent

Comitetul permanent este însărcinat să urmărească aplicarea prezentei convenții și poate:

a) să facă recomandări părților referitoare la aplicarea prezentei convenții;

b) să sugereze modificări ale prezentei convenții, care sunt considerate necesare, și să le examineze pe cele ce sunt propuse, conform dispozițiilor art. 23;

c) să examineze, la cererea uneia sau mai multor părți, toate problemele legate de interpretarea prezentei convenții;

d) să faciliteze, atât cât este nevoie, soluționarea amiabilă a oricărei dificultăți care îi este notificată conform dispozițiilor art. 25;

e) să facă recomandări Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei cu privire la invitarea altor state decât cele vizate la art. 29 paragraful 1 de a adera la prezenta convenție.

ARTICOLUL 22

Rapoartele Comitetului permanent

După fiecare dintre reuniunile sale Comitetul permanent va transmite părților și Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei un raport asupra discuțiilor și asupra tuturor deciziilor luate.

CAPITOLUL VII

Amendamente

ARTICOLUL 23

Amendamente

1. Orice parte poate propune amendamente la prezenta convenție.

2. Fiecare propunere de amendament este notificată secretarului general al Consiliului Europei care o comunică statelor membre ale Consiliului Europei, celorlalte state părți la Convenția culturală europeană, Comunității Economice Europene și fiecărui stat nemembru care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta convenție, în conformitate cu dispozițiile art. 30. Secretarul general al Consiliului Europei convoacă o reuniune a Comitetului permanent cel mai devreme la două luni după comunicarea propunerii de amendare.

3. Fiecare propunere de amendare este examinată de Comitetul permanent, care va supune textul adoptat cu o majoritate de trei pătrimi din numărul membrilor Comitetului permanent Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei spre aprobare. După această aprobare textul este transmis părților pentru acceptare.

4. Fiecare amendament intră în vigoare în a 30-a zi după ce toate părțile l-au informat pe secretarul general că l-au acceptat.

CAPITOLUL VIII

Pretinse încălcări ale prezentei convenții

ARTICOLUL 24

Pretinse încălcări ale prezentei convenții

1. Când o parte constată o încălcare a prezentei convenții, ea comunică acest lucru părții transmițătoare și cele două părți vor depune eforturi pentru a soluționa dificultatea pe baza dispozițiilor art. 19, 25 și 26.

2. Dacă pretinsa încălcare are un caracter evident, serios și grav, astfel încât să ridice importante probleme de interes public, și privește art. 7 paragraful 1 sau 2, art. 12, art. 13 paragraful 1 prima frază, art. 14 ori art. 15 paragraful 1 sau 3, precum și dacă aceasta continuă două săptămâni după comunicare, partea receptoare poate suspenda, cu titlu provizoriu, retransmisia serviciului de programe în cauză.

3. În toate celelalte cazuri de pretinse încălcări, cu excepția celor prevăzute la paragraful 4, partea receptoare poate suspenda, cu titlu provizoriu, retransmisia serviciului de programe în cauză după 8 luni de la data comunicării, dacă încălcarea continuă.

4. Suspendarea provizorie a retransmisiei nu este admisă în cazul pretinselor încălcări ale art. 7 paragraful 3 și ale art. 8, 9 sau 10.

CAPITOLUL IX

Soluționarea diferendelor

ARTICOLUL 25

Concilierea

1. În caz de dificultate în aplicarea prezentei convenții, părțile interesate se vor strădui să ajungă la o soluționare amiabilă.

2. Dacă una dintre părțile interesate se opune, Comitetul permanent poate examina problema, punându-se la dispoziția părților interesate, în scopul de a ajunge în cel mai scurt timp la o soluție satisfăcătoare și, dacă este cazul, de a formula un aviz consultativ în această privință.

3. Fiecare parte interesată se angajează să furnizeze Comitetului permanent, în cel mai scurt timp, toate informațiile și facilitățile necesare pentru ca acesta să își poată îndeplini funcțiile în conformitate cu paragraful precedent.

ARTICOLUL 26

Arbitrajul

1. Dacă părțile interesate nu își pot soluționa diferendul pe baza dispozițiilor art. 25, ele pot, de comun acord, să îl supună arbitrajului potrivit procedurii prevăzute în anexa la prezenta convenție. În absența unui astfel de acord, în ter-

men de 6 luni de la prima cerere de deschidere a procedurii de conciliere, diferendul poate fi supus arbitrajului, la cererea uneia dintre părți.

2. Fiecare parte poate, în orice moment, să declare că recunoaște ca obligatorie de drept și fără o convenție specială față de oricare parte care acceptă aceeași obligație aplicarea procedurii de arbitraj prevăzute în anexa la prezenta convenție.

CAPITOLUL X

Alte acorduri internaționale și dreptul intern al părților

ARTICOLUL 27

Alte acorduri sau aranjamente internaționale

1. În relațiile lor mutuale părțile care sunt membre ale Comunității Economice Europene aplică regulile Comunității și, prin urmare, nu vor aplica regulile decurgând din prezenta convenție decât în măsura în care nu există nici o reglementare comunitară cu privire la subiectul particular care le interesează.

2. Nici o dispoziție a prezentei convenții nu va putea împiedica părțile să încheie acorduri internaționale care să completeze sau să dezvolte aceste dispoziții ori să extindă domeniul lor de aplicare.

3. În cazul unor acorduri bilaterale prezenta convenție nu modifică cu nimic drepturile și obligațiile părților ce decurg din aceste acorduri și care nu aduc atingere nici exercitării de către alte părți a drepturilor pe care le au prin prezenta convenție și nici îndeplinirii obligațiilor lor decurgând din aceasta.

ARTICOLUL 28

Relații între convenție și dreptul intern al părților

Nici o dispoziție a prezentei convenții nu va putea împiedica părțile să aplice reguli mai stricte sau mai detaliate decât cele prevăzute în prezenta convenție serviciilor de programe transmise de organisme sau prin mijloace tehnice aflate sub jurisdicția lor, în sensul art. 3.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

ARTICOLUL 29

Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei și altor state părți la Convenția culturală europeană, precum și Comunității Economice Europene. Ea va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării perioadei de 3 luni după data la care 7 state, dintre care cel puțin 5 state membre ale

Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a fi legate prin prezenta convenție, conform dispozițiilor paragrafului precedent.

3. Un stat poate declara, în momentul semnării sau la o dată ulterioară precedând intrarea în vigoare a prezentei convenții în ceea ce îl privește, că va aplica prevederile acesteia cu titlu provizoriu.

4. Prezenta convenție va intra în vigoare față de toate statele vizate la paragraful 1 sau față de Comunitatea Economică Europeană, care își vor exprima ulterior consimțământul de a fi legate prin aceasta, în prima zi care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 30

Aderarea statelor nemembre

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei va putea, după consultarea statelor contractante, să invite oricare alt stat să adere la prezenta convenție, printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la art. 20. d. din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante care au dreptul de a fi membre ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei.

2. Pentru fiecare stat care aderă prezenta convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 31

Aplicarea teritorială

1. Fiecare stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Fiecare stat poate, în oricare alt moment ulterior, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții la oricare alt teritoriu desemnat în declarație. Prezenta convenție va intra în vigoare în privința acestui teritoriu în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data primirii declarației de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Orice declarație făcută în temeiul celor două paragrafe precedente poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect cu începere din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni după data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 32

Rezerve

1. În momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare:

a) fiecare stat poate declara că își rezervă dreptul de a se opune retransmiterii pe teritoriul său, în cazul în care aceasta nu este conformă cu legislația sa națională, a serviciilor de programe ce conțin publicitate pentru băuturile alcoolizate, conform regulilor prevăzute la art. 15 paragraful 2;

b) Regatul Unit al Marii Britanii poate declara că își rezervă dreptul de a nu îndeplini obligația prevăzută la art. 15 paragraful 1 de a interzice publicitatea pentru produse din tutun, în ceea ce privește publicitatea pentru trabucurile și tutunul de pipă, difuzată de Independent Broadcasting Authority pe teritoriul britanic prin mijloace terestre.

Nici o altă rezervă nu este admisă.

2. O rezervă formulată conform paragrafului precedent nu poate face obiectul unor obiecții.

3. Fiecare stat contractant care a formulat o rezervă în temeiul paragrafului 1 poate să o retragă în întregime ori în parte, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect de la data primirii notificării de către secretarul general.

4. Partea care a formulat o rezervă față de conținutul unei dispoziții a prezentei convenții nu va putea pretinde aplicarea acestei dispoziții de către o altă parte; cu toate acestea, ea poate, dacă rezerva este parțială sau condițională, să pretindă aplicarea acestei dispoziții în măsura în care ea însăși a acceptat-o.

ARTICOLUL 33

Denunțarea

1. Fiecare parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta convenție adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va deveni efectivă începând cu prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni după data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 34

Notificările

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei, altor state părți la Convenția culturală europeană, Comunității Economice Europene și fiecărui stat care a aderat sau care a fost invitat să adere la prezenta convenție:

a) orice semnătură;

b) depunerea fiecărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;

c) fiecare dată de intrare în vigoare a prezentei convenții, conform dispozițiilor art. 29, 30 și 31;

d) fiecare raport stabilit în aplicarea dispozițiilor art. 22;

e) orice alt act, declarație, notificare sau comunicare referitoare la prezenta convenție.

Drept care subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Strasbourg la 5 mai 1989, în limbile franceză și engleză, cele două texte fiind egal autentice,

într-un singur exemplar original, care va fi depus în Arhivele Consiliului Europei.

Secretarul general al Consiliului Europei va transmite câte o copie certificată pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, celorlalte state părți la Convenția culturală europeană, Comunității Economice Europene și fiecărui stat invitat să adere la prezenta convenție.

ANEXĂ

ARBITRAJUL

1. Orice cerere de arbitraj este notificată secretarului general al Consiliului Europei. Ea indică numele celeilalte părți a diferendului și obiectul diferendului. Secretarul general al Consiliului Europei comunică informațiile astfel primite tuturor părților la convenție.

2. În cazul apariției unui diferend între două părți, dintre care una este un stat membru al Comunității Economice Europene, ea însăși și parte, cererea de arbitraj este adresată în același timp acestui stat membru și Comunității Economice Europene care, împreună, notifică secretarului general al Consiliului Europei, în termen de o lună de la primirea cererii, dacă statul membru sau Comunitatea Economică Europeană ori statul membru și Comunitatea Economică Europeană împreună se constituie parte în diferend. În cazul absenței unei astfel de notificări în termenul menționat, statul membru și Comunitatea Economică Europeană sunt în situația de a nu fi decât o singură și aceeași parte în diferend, în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor vizând constituirea și procedura tribunalului arbitral. Același principiu se aplică și în cazul în care un stat membru și Comunitatea Economică Europeană se constituie împreună parte în diferend. În ipoteza prevăzută de prezentul paragraf, termenul de o lună menționat în prima frază a paragrafului 4 este extins la două luni.

3. Tribunalul arbitral este compus din 3 membri: fiecare dintre părțile în diferend numesc un arbitru; cei 2 arbitri astfel numiți desemnează, de comun acord, un al treilea arbitru, care își asumă președinția tribunalului. Acesta din urmă nu poate să fie cetățean al uneia dintre părțile în diferend, nici să își aibă reședința curentă pe teritoriul uneia dintre părți, nici să se aple în serviciul uneia dintre ele, nici să fi fost implicat anterior în diferend cu alt titlu.

4. Dacă într-un termen de o lună, calculat de la comunicarea cererii către secretarul general al Consiliului Europei, una dintre părți nu a numit un arbitru, președintele Curții Europene a Drepturilor Omului va proceda, la cererea celeilalte părți, la numirea acestuia într-un nou termen de o lună. Dacă președintele Curții Europene a Drepturilor Omului nu poate acționa sau este cetățean al uneia dintre părțile în diferend, această numire va fi făcută de vicepreședintele Curții Europene a Drepturilor Omului sau de persoana care are cea mai mare vechime în calitate de membru al acesteia, care este disponibilă și care nu este cetățean al uneia dintre părțile în diferend. Aceeași procedură se aplică dacă, într-un termen de o lună de la numirea celui de-al doilea arbitru, președintele tribunalului arbitral nu este desemnat.

5. Dispozițiile paragrafelor 3 și 4 se aplică, după caz, pentru a completa fiecare loc vacant.

6. Dacă două sau mai multe părți se înțeleg pentru a face cauză comună, ele numesc împreună un arbitru.

7. Părțile la diferend și Comitetul permanent furnizează tribunalului arbitral toate facilitățile necesare pentru desfășurarea eficientă a procedurii.

8. Tribunalul arbitral își stabilește propriile reguli de procedură. Deciziile sale sunt luate cu votul majorității membrilor săi. Sentința sa este definitivă și obligatorie.

9. Sentința tribunalului arbitral este notificată secretarului general al Consiliului Europei care o comunică tuturor părților la convenție.

10. Fiecare parte la diferend suportă cheltuielile arbitralului pe care l-a numit; aceste părți suportă, în cote egale, cheltuielile celuilalt arbitru, precum și celelalte cheltuieli necesitate de arbitraj.

PROTOCOLUL

de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră*)

Strasbourg, 1 octombrie 1998

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte părți la Convenția europeană privind televiziunea transfrontieră, deschisă spre semnare la Strasbourg la 5 mai 1989 (denumită în continuare *convenția*),

salutând faptul că lărgirea numărului membrilor Consiliului Europei începând din anul 1989 a condus la dezvoltarea și punerea în aplicare la nivel paneuropean a cadrului legal stabilit de convenție,

luând în considerare dezvoltările tehnologice și economice importante intervenite în domeniul radiodifuziunii televizate, precum și apariția de noi servicii de comunicații în Europa în perioada care a trecut de la adoptarea convenției în anul 1989,

*) Traducere.

luând act de faptul că această dezvoltare necesită o revizuire a dispozițiilor convenției,

având în vedere, în acest context, adoptarea de către Comunitatea Europeană a Directivei 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 iunie, care modifică Directiva 89/552/CEE a Consiliului și care vizează coordonarea anumitor dispoziții legislative, de reglementare sau administrative din statele membre cu privire la exercitarea activităților de radiodifuziune televizată,

considerând că este necesar și urgent să se amendeze anumite dispoziții ale convenției în scopul unei abordări coerente a televiziunii transfrontiere între acest instrument și directivă, după cum se subliniază în Declarația privind media într-o societate democratică, adoptată de către miniștrii statelor participante la cea de-a 4-a Conferință ministerială europeană asupra politicilor de comunicare în masă (Praga, 7—8 decembrie 1994), precum și în Declarația politică a celei de-a 5-a Conferințe ministeriale europene (Salonic, 11—12 decembrie 1997),

dorind să dezvolte în continuare principiile consacrate în recomandările privind elaborarea de strategii, în cooperare cu formatorii de opinie și cu media, menite să combată tabagismul, abuzul de alcool și toxicomania, privind dreptul de a face scurte reportaje despre evenimente majore în care drepturile exclusive pentru radiodifuzarea lor televizată au fost obținute într-un context transfrontieră, precum și privind prezentarea violenței în media electronică, care au fost adoptate în cadrul Consiliului Europei ulterior adoptării convenției,

au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Cuvântul „jurisdicție“ din articolul 8 paragraful 1 și articolul 16 paragraful 2 litera a), din versiunea în limba franceză, se va înlocui cu termenul „competență“.

ARTICOLUL 2

Expresia „spoturi publicitare“ din articolul 15 paragrafele 3 și 4, din textul în limba engleză, va fi înlocuită cu termenul „publicitate“.

ARTICOLUL 3

Definiția termenului „radiodifuzor“ din articolul 2 litera c) va fi formulată după cum urmează:

„*radiodifuzor* desemnează persoana fizică sau juridică care are responsabilitatea editorială pentru alcătuirea serviciilor de programe de televiziune destinate a fi recepționate de către public în general și pe care le transmite direct sau printr-un terț, în integralitatea lor și fără nici o modificare;“

ARTICOLUL 4

Definiția termenului „publicitate“ din articolul 2 litera f) va fi formulată după cum urmează:

„*publicitate* desemnează orice anunț public difuzat contra unei remunerații sau în schimbul unor beneficii similare ori în scopuri de autopromovare, cu scopul de a stimula vânzarea, cumpărarea sau închirierea unui produs ori a unui serviciu, de a promova o cauză sau o idee ori de a produce orice alt efect dorit de către cel care face anunțul sau de către radiodifuzorul însuși;“

ARTICOLUL 5

La articolul 2 va fi inserată o nouă literă, litera g), formulată după cum urmează:

„g) *teleshopping* desemnează difuzarea de oferte directe către public, în vederea furnizării, contra cost, de bunuri sau servicii, incluzând bunuri imobile, drepturi și obligații;“

ARTICOLUL 6

Articolul 2 litera g) va fi renumerotat ca articolul 2 litera h).

ARTICOLUL 7

Următorul text va înlocui articolul 5:

„ARTICOLUL 5

Obligațiile părții transmițătoare

1. Fiecare parte transmițătoare se va asigura că toate serviciile de programe transmise de un radiodifuzor ce țin de competența sa sunt conforme cu dispozițiile prezentei convenții.

2. În scopul prezentei convenții, se află în jurisdicția unei părți radiodifuzorul:

- care se consideră că este stabilit în acea parte în conformitate cu paragraful 3;
- căruia i se aplică paragraful 4.

3. În scopul prezentei convenții, se consideră că un radiodifuzor este stabilit într-o parte transmițătoare în următoarele cazuri:

a) radiodifuzorul își are sediul social efectiv în acea parte și deciziile privind programarea sunt luate în acea parte;

b) dacă un transmițător își are sediul social efectiv într-o parte, dar deciziile cu privire la programare sunt luate în altă parte, se va considera că este stabilit în partea unde activează o parte importantă a forței de muncă implicate în activitățile de radiodifuziune televizată; dacă o parte importantă a forței de muncă implicate în activitățile de radiodifuziune televizată operează în fiecare dintre aceste părți, se va considera că radiodifuzorul este stabilit în partea unde își are sediul social efectiv; dacă o parte importantă a forței de muncă implicate în activitățile de radiodifuziune televizată nu operează în nici una dintre aceste părți, se va considera că radiodifuzorul este stabilit în partea unde a început să transmită pentru prima oară, în conformitate cu sistemul legal al acelei părți, cu condiția de a menține o legătură economică stabilă și efectivă cu acea parte;

c) dacă un transmițător își are sediul social efectiv într-o parte, dar deciziile în materie de programare se iau într-un stat care nu este parte la prezenta convenție sau invers, se va considera că acest radiodifuzor este stabilit în partea

respectivă, dacă o parte importantă a forței de muncă implicate în activitățile de radiodifuziune televizată activează în acea parte;

d) dacă un radiodifuzor este considerat ca fiind stabilit într-un stat membru al Comunității Europene, în aplicarea criteriilor prevăzute la paragraful 3 al art. 2 din Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 iunie 1997 care modifică Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor dispoziții legislative, de reglementare sau administrative ale statelor membre referitoare la exercitarea activităților de radiodifuziune televizată, acel radiodifuzor se va considera, de asemenea, că, în scopurile prezentei convenții, este stabilit în acel stat.

4. Un transmiteător căruia nu i se aplică prevederile paragrafului 3 se consideră că ține de competența unei părți transmiteătoare în următoarele cazuri:

- a) dacă folosește o frecvență acordată de acea parte;
- b) dacă, deși nu folosește o frecvență acordată de o parte, folosește în schimb o capacitate de satelit aflată sub jurisdicția acelei părți;
- c) dacă, deși nu folosește nici o frecvență acordată de o parte și nici o capacitate de satelit aflată sub jurisdicția unei părți, folosește în schimb o legătură ascendentă către un satelit, situată în acea parte.

5. În cazul în care, prin aplicarea paragrafului 4, partea transmiteătoare nu poate fi identificată, Comitetul permanent va examina această chestiune în conformitate cu art. 21 paragraful 1 lit. a) din prezenta convenție, în scopul de a desemna această parte.

6. Prezenta convenție nu se aplică emisiunilor televizate destinate exclusiv receptării în state care nu sunt parte la prezenta convenție și care nu sunt receptate direct sau indirect de public în una sau mai multe părți.“

ARTICOLUL 8

Articolul 8 va avea următoarea formulare:

„ARTICOLUL 8

Dreptul la replică

1. Fiecare parte transmiteătoare se va asigura că orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitate sau de locul de reședință, poate să își exercite dreptul la replică sau să aibă acces la un recurs juridic ori administrativ comparabil în ceea ce privește emisiunile transmise de un radiodifuzor aflat sub jurisdicția sa, în accepțiunea art. 5. În mod special, ea se va asigura că atât termenele, cât și celelalte modalități prevăzute pentru exercitarea dreptului la replică sunt suficiente pentru a permite exercitarea efectivă a acestui drept. Exercițarea efectivă a acestui drept sau a altor recursuri juridice ori administrative comparabile trebuie să fie asigurată atât în ceea ce privește termenele, cât și modalitățile de aplicare.

2. În acest scop numele serviciului de programe sau al radiodifuzorului responsabil de acest serviciu de programe va fi identificat în cadrul serviciului de programe însuși, la intervale regulate, prin orice mijloace adecvate.“

ARTICOLUL 9

Următorul text va înlocui articolul 9:

„ARTICOLUL 9

Accesul publicului la informație

Fiecare parte va examina și, acolo unde este necesar, va lua măsuri juridice precum introducerea dreptului la prezentarea unor extrase cu privire la evenimentele de mare interes pentru public, în scopul de a evita ca dreptul publicului la informație să fie afectat datorită exercitării de către un radiodifuzor aflat sub jurisdicția sa a drepturilor exclusive de transmitere sau retransmitere a unui astfel de eveniment, în sensul art. 3.“

ARTICOLUL 10

Se va insera un nou articol, articolul 9 bis, cu următorul conținut:

„ARTICOLUL 9 bis

Accesul publicului la evenimente de importanță majoră

1. Fiecare parte își rezervă dreptul de a lua măsurile necesare pentru a se asigura că un radiodifuzor ce ține de competența sa nu retransmite într-o manieră exclusivă evenimente care sunt considerate de acea parte ca fiind de importanță majoră pentru societate, privând astfel o parte substanțială a publicului din acea parte de posibilitatea de a urmări astfel de evenimente în direct sau înregistrate la o televiziune cu acces liber. În acest context, partea interesată poate recurge la întocmirea unei liste a evenimentelor desemnate pe care le consideră de importanță majoră pentru societate.

2. Părțile se vor asigura prin mijloace adecvate, respectând garanțiile legale acordate prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și, acolo unde este cazul, prin constituția națională, că un radiodifuzor ce ține de competența lor își exercită drepturile exclusive obținute după data intrării în vigoare a Protocolului care amendează Convenția europeană privind televiziunea transfrontieră, de așa manieră încât să nu priveze o parte importantă a publicului unei alte părți de posibilitatea de a urmări integral sau parțial în direct sau, dacă este necesar și convenabil din rațiuni obiective de interes general, integral sau parțial înregistrate, la o televiziune cu acces liber, potrivit dispozițiilor stabilite de acea parte în aplicarea paragrafului 1, evenimentele pe care acea parte le-a desemnat, cu respectarea următoarelor exigențe:

a) partea care pune în aplicare măsurile la care se face referire în paragraful 1 va întocmi o listă de evenimente, naționale sau nenaționale, pe care le consideră de importanță majoră pentru societate;

b) partea va întocmi această listă conform unei proceduri clare și transparente, în timp util și oportun;

c) partea va stabili dacă aceste evenimente urmează să fie transmise integral sau parțial în direct sau, dacă este necesar și convenabil din rațiuni obiective de interes general, integral sau parțial înregistrate;

d) măsurile luate de partea care întocmește lista să fie proporționale și suficient de detaliate pentru a da posibilitatea celorlalte părți să adopte măsurile menționate în acest paragraf;

e) partea care întocmește lista comunică Comitetului permanent lista și măsurile corespunzătoare într-un termen care va fi stabilit de acesta;

f) măsurile adoptate de partea care întocmește lista se vor încadra în limitele indicate în liniile directe ale Comitetului permanent, menționate la paragraful 3, și au fost avizate favorabil de către acesta.

Măsurile menționate în cadrul acestui paragraf se vor aplica doar acelor evenimente publicate de către Comitetul permanent în lista anuală la care se face referire în paragraful 3, precum și acelor drepturi exclusive obținute după intrarea în vigoare a prezentului protocol de amendare.

3. O dată pe an Comitetul permanent:

a) va publica o listă consolidată a evenimentelor desemnate și a măsurilor corespunzătoare, notificate de părți în conformitate cu paragraful 2 lit. e);

b) va stabili liniile directe care vor fi adoptate cu o majoritate de trei pătrimi din numărul membrilor, în completarea cerințelor enumerate în paragrafele 2 lit. a)–e), în scopul evitării diferențelor în ceea ce privește punerea în aplicare a prevederilor acestui articol și a dispozițiilor corespunzătoare din dreptul comunitar.“

ARTICOLUL 11

Paragraful 1 al articolului 10 va avea următorul conținut:

„1. Fiecare parte transmițătoare se va asigura, acolo unde este posibil și prin mijloace adecvate, că un radiodifuzor ce ține de competența sa rezervă operelor europene o proporție majoritară din timpul său de transmisie, cu excepția timpului consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității, precum și serviciilor de teletext și teleshopping. Această proporție, având în vedere responsabilitățile informaționale, educaționale, culturale și de divertisment ale radiodifuzorului față de publicul său telespectator, va fi realizată progresiv, pe baza unor criterii corespunzătoare.“

ARTICOLUL 12

Paragraful 4 al articolului 10 va avea următorul conținut:

„4. Părțile se vor asigura că un radiodifuzor aflat sub jurisdicția lor nu transmite opere cinematografice în afara termenelor stabilite de comun acord cu titularii de drepturi.“

ARTICOLUL 13

Se va insera un nou articol, articolul 10 bis, cu următorul conținut:

„ARTICOLUL 10 bis:

Pluralismul în mass-media

În spiritul cooperării și al asistenței mutuale, caracteristic prezentei convenții, părțile se vor strădui să evite ca serviciile de programe transmise sau retransmise de către un

radiodifuzor ori de către alte persoane fizice sau juridice aflate sub jurisdicția lor, în sensul art. 3, să pună în pericol pluralismul în mass-media.“

ARTICOLUL 14

Titlul capitolului III va fi formulat după cum urmează:

„CAPITOLUL III

Publicitate și teleshopping“

ARTICOLUL 15

Articolul 11 va avea următorul conținut:

„ARTICOLUL 11

1. Publicitatea și teleshoppingul trebuie să fie corecte și oneste.

2. Publicitatea și teleshoppingul nu trebuie să fie înșelătoare și nici să aducă atingere intereselor consumatorilor.

3. Publicitatea și teleshoppingul care se adresează copiilor sau care folosesc copii trebuie să evite să aducă prejudicii intereselor acestora și trebuie să țină cont de sensibilitatea lor deosebită.

4. Teleshoppingul nu trebuie să îi îndemne pe minori să încheie contracte pentru vânzarea ori închirierea de bunuri și servicii.

5. Cel care face anunțul nu trebuie să exercite nici o influență editorială asupra conținutului emisiunilor.“

ARTICOLUL 16

Articolul 12 va avea următorul conținut:

„ARTICOLUL 12

Durata

1. Timpul de transmisie consacrat spoturilor de teleshopping, spoturilor publicitare și celorlalte forme de publicitate, cu excepția ferestrelor de exploatare consacrate teleshoppingului în sensul paragrafului 3, nu trebuie să depășească 20% din timpul de transmisie zilnic. Timpul de transmisie consacrat spoturilor publicitare nu trebuie să depășească 15% din timpul de transmisie zilnic.

2. Timpul de transmisie consacrat spoturilor publicitare și spoturilor de teleshopping în cadrul unei ore nu trebuie să depășească 20%.

3. Ferestrele de exploatare pentru emisiunile de teleshopping difuzate în cadrul unui serviciu de programe care nu este consacrat exclusiv teleshoppingului trebuie să aibă o durată minimă și neîntreruptă de 15 minute. Numărul maxim de ferestre pe zi este de 8. Durata lor totală nu trebuie să depășească 3 ore pe zi. Ele trebuie să fie clar identificate prin mijloace optice și acustice.

4. În sensul prezentului articol, publicitatea nu include:

- anunțuri făcute de către transmițător, care se referă la propriile programe și la produsele auxiliare derivate direct din acele programe;

- anunțuri în interes public și apeluri de caritate transmise gratuit.“

ARTICOLUL 17

Articolul 13 va avea următorul conținut:

„ARTICOLUL 13

Forma și prezentarea

1. Publicitatea și teleshoppingul trebuie să fie clar identificabile ca atare și clar separate de celelalte elemente ale serviciului de programe prin mijloace optice și/sau acustice. În principiu, spoturile de publicitate și de teleshopping vor fi transmise grupat.

2. Publicitatea și teleshoppingul nu trebuie să utilizeze tehnici subliminale.

3. Publicitatea și teleshoppingul mascate sunt interzise, în special prezentarea de produse sau de servicii în cadrul emisiunilor, atunci când aceasta se face într-un scop publicitar.

4. Publicitatea și teleshoppingul nu trebuie să facă apel, nici vizual și nici verbal, la persoane care prezintă în mod regulat jurnale televizate și programe de actualități.“

ARTICOLUL 18

Articolul 14 va avea următorul conținut:

„ARTICOLUL 14

Inserarea publicității și a teleshoppingului

1. Publicitatea și teleshoppingul trebuie să fie inserate între emisiuni. Sub rezerva condițiilor fixate în paragrafele 2—5, publicitatea și spoturile de teleshopping pot fi, de asemenea, inserate în timpul emisiunilor, în așa fel încât să nu aducă atingere integrității și valorii emisiunilor și să nu prejudicieze drepturile titularilor de drepturi.

2. În emisiunile compuse din părți autonome sau în emisiunile sportive, precum și în cadrul evenimentelor și spectacolelor cu structură similară, care conțin pauze, publicitatea și spoturile de teleshopping nu pot fi inserate decât între părțile autonome sau în pauze.

3. Transmiterea operelor audiovizuale, cum sunt lungmetrajele cinematografice și filmele concepute pentru televiziune (cu excepția serialelor, foiletoanelor, emisiunilor de divertisment și documentarelor), cu condiția ca durata lor programată să fie mai mare de 45 de minute, poate fi întreruptă o dată la fiecare perioadă completă de 45 de minute. O altă întrerupere este autorizată dacă durata lor programată este cu cel puțin 20 de minute mai mare decât două sau mai multe perioade complete de 45 de minute.

4. Dacă emisiunile, altele decât cele la care se referă paragraful 2, sunt întrerupte de publicitate sau de spoturi de teleshopping, o perioadă de cel puțin 20 de minute trebuie să se scurgă între fiecare întrerupere succesivă din interiorul emisiunilor.

5. Publicitatea și teleshoppingul nu pot fi inserate în difuzările de servicii religioase. Jurnaltele televizate, emisiunile de actualități, documentarele, emisiunile religioase și emisiunile pentru copii, a căror durată programată este sub 30 de minute, nu pot fi întrerupte de publicitate sau de

teleshopping. Dacă acestea au o durată programată de cel puțin 30 de minute, se aplică dispozițiile paragrafelor precedente.“

ARTICOLUL 19

Titlul articolului 15 și paragrafele 1 și 2 litera a) ale acestui articol vor avea următorul conținut:

„ARTICOLUL 15

Publicitatea și teleshoppingul anumitor produse

1. Publicitatea și teleshoppingul pentru produse din tutun sunt interzise.

2. Publicitatea și teleshoppingul pentru băuturi alcoolizate de orice fel sunt supuse următoarelor reguli:

a) nu trebuie să se adreseze în special minorilor și nici o persoană care poate fi considerată ca fiind minoră nu trebuie să fie asociată consumului de băuturi alcoolizate;“

ARTICOLUL 20

În versiunea franceză, literele b)—e) ale articolului 15 vor avea următorul conținut:

„b) nu trebuie să asocieze consumul de alcool unor performanțe fizice sau conducerii automobilului;

c) nu trebuie să sugereze ideea că băuturile alcoolizate sunt dotate cu proprietăți terapeutice sau că au un efect stimulant, sedativ ori că pot rezolva probleme personale;

d) nu trebuie să încurajeze consumul excesiv de băuturi alcoolizate sau să ofere o imagine negativă a abținței ori a sobrietății;

e) nu trebuie să evidențieze în mod nejustificat conținutul în alcool al băuturilor.“

ARTICOLUL 21

În articolul 15 va fi inserat un nou paragraf, paragraful 5, cu următorul conținut:

„5. Teleshoppingul pentru medicamente și tratamente medicale este interzis.“

ARTICOLUL 22

Articolul 16 va avea următorul conținut:

„ARTICOLUL 16

Publicitatea și teleshoppingul care se adresează în mod specific unei singure părți

1. Pentru a se evita perturbarea concurenței și punerea în pericol a sistemului de televiziune al unei părți, publicitatea și teleshoppingul îndreptate în mod expres și frecvent spre audiența unei singure părți, alta decât partea transmițătoare, nu trebuie să încalce regulile cu privire la publicitatea televizată și la teleshoppingul din acea parte.

2. Dispozițiile paragrafului precedent nu se aplică atunci când:

a) regulile vizate stabilesc o discriminare între mesajele publicitare sau teleshoppingul transmise de un radiodifuzor ce ține de competența acestei părți și publicitatea sau teleshoppingul transmise de un radiodifuzor ori de alte per-

soane fizice sau juridice aflate sub jurisdicția unei alte părți; sau

b) părțile implicate au încheiat acorduri bilaterale sau multilaterale în acest domeniu.“

ARTICOLUL 23

Paragraful 1 al articolului 18 va avea următorul conținut:

„1. Emisiunile nu pot fi sponsorizate de persoane fizice sau juridice a căror principală activitate este fabricarea ori vânzarea de produse sau furnizarea de servicii pentru care publicitatea sau teleshoppingul sunt interzise în conformitate cu art. 15.“

ARTICOLUL 24

În articolul 18 va fi inserat un nou paragraf, paragraful 2, cu următorul conținut:

„2. Companiile a căror activitate include, între altele, fabricarea sau vânzarea de medicamente și de tratamente medicale pot sponsoriza emisiuni, cu condiția de a se limita la promovarea numelui sau a imaginii companiei, fără a promova medicamente sau tratamente medicale specifice care sunt disponibile doar pe bază de rețetă în partea transmițătoare.“

ARTICOLUL 25

Paragraful 2 al articolului 18 va fi renumerotat ca paragraful 3.

ARTICOLUL 26

Se va insera un nou capitol, capitolul IV bis, cu următorul conținut:

„CAPITOLUL IV bis

Serviciile de programe consacrate exclusiv autopromovării sau teleshoppingului

ARTICOLUL 18 bis

Serviciile de programe consacrate exclusiv autopromovării

1. Prevederile prezentei convenții se vor aplica prin analogie serviciilor de programe consacrate exclusiv autopromovării.

2. Sunt autorizate alte forme de publicitate difuzate pe aceste servicii, în limitele prevăzute de art. 12 paragrafele 1 și 2.

ARTICOLUL 18 ter

Serviciile de programe dedicate exclusiv teleshoppingului

1. Dispozițiile prezentei convenții se vor aplica prin analogie serviciilor de programe consacrate exclusiv teleshoppingului.

2. În cadrul acestor servicii publicitatea este autorizată în limitele zilnice fixate în art. 12 paragraful 1. Prevederile art. 12 paragraful 2 nu se aplică.“

ARTICOLUL 27

Ultima propoziție a paragrafului 4 al articolului 20 va fi eliminată și paragraful 7 al articolului 20 va avea următorul conținut:

„7. Sub rezerva dispozițiilor art. 9 bis paragraful 3 lit. b) și ale art. 23 paragraful 3, deciziile Comitetului permanent vor fi luate cu o majoritate de trei pătrimi din numărul membrilor prezenți.“

ARTICOLUL 28

Articolul 21 va fi completat cu litera f) cu următorul conținut:

„f) să emită avize despre abuzul de drept, în conformitate cu art. 24 bis paragraful 2 lit. c).

2. În plus, Comitetul permanent:

a) va elabora liniile directoare la care face referire art. 9 bis paragraful 3 lit. b), în vederea evitării diferențelor dintre punerea în aplicare a prevederilor prezentei convenții referitoare la accesul publicului la evenimente de importanță majoră pentru societate și a dispozițiilor corespunzătoare din dreptul comunitar;

b) va formula un aviz cu privire la măsurile adoptate de părțile care au întocmit o listă de evenimente pe plan național sau internațional, considerate de acele părți ca fiind de importanță majoră pentru societate, în conformitate cu art. 9 bis paragraful 2;

c) va publica o dată pe an o listă consolidată, incluzând evenimentele desemnate și măsurile corespunzătoare comunicate de părți în conformitate cu art. 9 bis paragraful 2 lit. e).“

ARTICOLUL 29

În articolul 23 vor fi inserate două paragrafe noi, paragrafele 5 și 6, cu următorul conținut:

„5. Cu toate acestea, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea Comitetului permanent, poate decide că un amendament dat va intra în vigoare la expirarea unei perioade de 2 ani de la data la care a fost deschis pentru aprobare, în afară de cazul când o parte a notificat secretarului general al Consiliului Europei o obiecție referitoare la intrarea în vigoare a acestuia. Dacă o astfel de obiecție a fost notificată, amendamentul va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei la care partea la convenție, care a notificat obiecția, a depus instrumentul său de acceptare la secretarul general al Consiliului Europei.

6. Dacă un amendament a fost aprobat de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, dar nu a intrat încă în vigoare în conformitate cu paragrafele 4 sau 5, un stat sau Comunitatea Europeană nu poate să își exprime consimțământul de a se supune prezentei convenții, fără să accepte în același timp și acel amendament.“

ARTICOLUL 30

Se va insera un nou articol, articolul 24 bis, cu următorul conținut:

„*ARTICOLUL 24 bis*

Pretinse abuzuri de drept conferite de prezenta convenție

1. Când serviciul de programe al unui radiodifuzor este în totalitate sau în principal direcționat spre teritoriul unei părți, alta decât cea de competența căreia ține radiodifuzorul (*partea receptoare*), iar radiodifuzorul s-a stabilit astfel în vederea sustragerii de la aplicarea legilor în domeniul de aplicare a prezentei convenții, care i s-ar fi aplicat dacă ar fi fost stabilit pe teritoriul acelei alte părți, aceasta constituie un abuz de drept.

2. Când un astfel de abuz este invocat de o parte, se va aplica următoarea procedură:

a) părțile interesate vor face eforturi să ajungă la o soluționare amiabilă;

b) dacă nu se ajunge la o soluționare amiabilă în termen de 3 luni, partea receptoare va comunica acest fapt Comitetului permanent;

c) după audierea părților interesate, Comitetul permanent, în termen de 6 luni de la data la care a fost sesizat, va emite un aviz asupra comiterii sau necomiterii unui abuz de drept și îl va notifica părților interesate.

3. Dacă Comitetul permanent a ajuns la concluzia că s-a comis un abuz de drept, partea de competența căreia se consideră că ține radiodifuzorul va lua măsurile corespunzătoare pentru a remedia abuzul de drepturi și va informa Comitetul permanent asupra acestor măsuri.

4. Dacă partea de competența căreia se consideră că ține radiodifuzorul nu a luat măsurile menționate în paragraful 3 în termen de 6 luni, părțile interesate se vor supune procedurii de arbitraj stabilite la art. 26 paragraful 2 și în anexa la prezenta convenție.

5. O parte receptoare nu poate lua nici o măsură împotriva unui serviciu de programe înainte de încheierea procedurii de arbitraj.

6. Orice măsuri propuse sau adoptate în temeiul prezentului articol trebuie să fie conforme cu art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.“

ARTICOLUL 31

Articolul 28 va avea următorul conținut:

„*ARTICOLUL 28*

Relații între convenție și dreptul intern al părților

Nici o dispoziție a prezentei convenții nu poate împiedica părțile să aplice reguli mai stricte sau mai detaliate decât cele prevăzute în această convenție pentru serviciile de programe transmise de un radiodifuzor aflat sub jurisdicția lor, în sensul art. 5.“

ARTICOLUL 32

Paragraful 1 al articolului 32 va avea următorul conținut:

„1. În momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, orice

stat poate declara că își rezervă dreptul de a se opune la retransmisia pe teritoriul său, numai în măsura în care aceasta nu este conformă cu legislația sa națională, a serviciilor de programe conținând publicitate pentru băuturile alcoolizate, potrivit regulilor stipulate în art. 15 paragraful 2.

Nici o altă rezervă nu este admisă.“

ARTICOLUL 33

În articolul 20 paragraful 2, articolul 23 paragraful 2, articolul 27 paragraful 1, articolul 29 paragrafele 1 și 4, articolul 34, precum și în formula de încheiere, cuvintele „Comunitatea Economică Europeană“ sunt înlocuite cu „Comunitatea Europeană“.

ARTICOLUL 34

Prezentul protocol este deschis spre acceptare părților la convenție. Nici o rezervă nu este admisă.

ARTICOLUL 35

1. Prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei la care ultima dintre părțile la convenție și-a depus instrumentul de acceptare la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Cu toate acestea, prezentul protocol va intra în vigoare după expirarea unei perioade de 2 ani de la data la care a fost deschis spre acceptare, în afara situației în care o parte la convenție a notificat secretarului general al Consiliului Europei o obiecție cu privire la intrarea sa în vigoare. Dreptul de a formula o obiecție este rezervat statelor sau Comunității Europene, care și-au exprimat acordul de a se supune convenției anterior expirării unei perioade de 3 luni după deschiderea spre acceptare a prezentului protocol.

3. Dacă o astfel de obiecție este notificată, prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei la care partea la convenție care a notificat obiecția și-a depus instrumentul de acceptare la secretarul general al Consiliului Europei.

4. O parte la convenție poate să declare oricând că va aplica prezentul protocol cu titlu provizoriu.

ARTICOLUL 36

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei, celorlalte părți la convenție și Comunității Europene în legătură cu:

- a) depunerea oricărui instrument de acceptare;
- b) orice declarație de aplicare provizorie a prezentului protocol, făcută în conformitate cu art. 35 paragraful 4;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol, în conformitate cu art. 35 paragrafele 1—3;
- d) orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezentul protocol.

Semnat la Strasbourg la 9 septembrie 1998, în limbile engleză și franceză, și deschis spre acceptare la data de 1 octombrie 1998. Ambele texte fiind egal autentice vor fi depuse într-un singur exemplar în Arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii certificate pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, celorlalte părți la convenție și Comunității Europene.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989, și acceptarea Protocolului de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989, și acceptarea Protocolului de amendare a Convenției europene privind televiziunea transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 12 februarie 2003.
Nr. 81.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
